

מסורת הש"ס

א) ביה יהודה... ב) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ג) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ד) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ה) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ו) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ז) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ח) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... ט) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג... י) ג' ב' א' ב' מ' פ"ג מ"ג...

תורה אור השלם

1. אלה מועדי יי אשך... 2. תוקראו אתם מקראי קדש... 3. להקריב אשה לוי עלתה... 4. וקראו וכו' וקראו וכו' וקראו וכו'...

הגרות הבה

א) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ב) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ג) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ד) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ה) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ו) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ז) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ח) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ט) רש"י ד"ה ויהי וכו'... י) רש"י ד"ה ויהי וכו'...

לעני רש"י

ט"ל א"ר ר' יוחנן... ר"ה ד"ה ויהי וכו'... ר"ה ד"ה ויהי וכו'... ר"ה ד"ה ויהי וכו'... ר"ה ד"ה ויהי וכו'... ר"ה ד"ה ויהי וכו'...

מוסף רש"י

אין הנסכים... ב) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ג) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ד) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ה) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ו) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ז) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ח) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ט) רש"י ד"ה ויהי וכו'... י) רש"י ד"ה ויהי וכו'...

רבינו גרשום

ואליבא דר' עקיבא דאמר... ב) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ג) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ד) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ה) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ו) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ז) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ח) רש"י ד"ה ויהי וכו'... ט) רש"י ד"ה ויהי וכו'... י) רש"י ד"ה ויהי וכו'...

התורה היתה באה פרק שמיני מנחות ע"מ.

שחטה ונמצא בעלת מום רבי אליעזר רבי יהושע על חוץ למוטו שקדש. הואיל וזמין ארובה לנזח בעזרה אבל חוץ למקומו דלא הוה בעזרה פליגי: אבי דמיטו לחוץ למוטו. ודבריה רבא קדש דפיגול מרלה משום דהלאה חמידי ביה דמיטו לא ר' ילכא: דכרבי רבא נלעל מוט. דכרבי רבא לא (ב) קדש: חוץ למוטו וחון למקומו פסול מחשבה ובעל מום פסול הגוף: חוץ למקומו ובעל מום פסול האין בו כרת: ועוד. א' הגוף קדש לך היאך נדמו לבעל מום דפסול הוה הוא נדמו משלל לשמו ממזרה ששחטה שלא לשמה ח' דהיי פסול מחשבה ואין בו כרת ולא קדש דלאחר דמיטו משום שחטה שלא לשמה לא קדש הללם: ורבי מאיר. אליבא דרבי אליעזר דלאחר שחטה ונמצא בעלת מום קדש מאי שנא וכו' כשנלמא לרבי יהודה משו חדל דינא לנעל מום ונמצא ערופה אלא לרבי מאיר מאי שנא וכו': דקורין כשנתי. דהיי מום עניב ואינו ניכר ללא היו פסולו קודם (ב) דמיטו דסביר כרבי עקיבא דלאחר נבתי' ונחסי (פד.) אם עלו לא ירדו והואיל דלא ירדו קדש כל דהו קדש פסולו קודם שחטה הלך קדש הללם: (א) ופירך. רבי יהושע ורבי (ב) יהודה אומר אליבא דרבי אליעזר א' וקורין נמי לא קדש סביר כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו (א' ב') ופסולא דנפיק: למתקם

התורה היתה באה פרק שמיני מנחות ע"מ.

והדר ביה רבה לגביה דרבא. מימא התנן כהניא צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סד.) ואלו אם עלו לא ירדו הלן והיואל והטמא ושנשחט חוץ למוטו וחון למקומו ואפי' לרבי יהושע גופיה דהכי משמע כרבי מעילה (דף ג.) ללא ירדו דקמיני כלל אמר ר' יהושע על שלא היה לה שעת הימך לכנסים מועלין ע"ז שנשחטה חוץ למוטו וחון למקומו ומפרש בגמרא הואיל ומרלה לפיגולו ואיבעיא להו עלו מהו שירדו רבה אמר אם עלו ירדו רב יוסף אמר עלו לא ירדו ופירך רבא רב יוסף אמר עלו לא ירדו חדל דכל שהיה פסולו כקודש אם עלו לא ירדו ומינכחא דרבה ואין להלך כשחטה משום דפסולה שלא לשמה דלא לשמה גופיה אלא עלתה לא חדר ועוד קשה דככל דומתא לביני חוץ למקומו מחוץ למוטו נפסיק דנחסי (דף ד.) בני טמאות הפנימיות דאע"ג דלאחר ר' שמעון כל שאינו על מזבח החיצון כשנחסי חוץ מינין עליו משום פיגול מורה הוה דפסול מקל וחומר (י) יליף חוץ למוטו כקל וחומר משלל לשמן וחון למקומו משום דאיחשק לחוץ למוטו וצפי' כל הפסולין (א) אפי' דאפי' שחטה חוץ למוטו וירדו לפיגולו וחון למקומו ודאי לא מרלה אלא מחוץ למוטו יליף וכן צפרק אחיה מקומו (ונחסי ג.) וצפרק התעורבות (סג ד' ג.) ור"מ גרים כאלו מודה ולא גרים חטאת ודוקא הכא כמודה לא ילפינן חוץ למקומו מחוץ למוטו כיון דלענין קדושי לחם לא שייך למילף חוץ למוטו ולא גופיה דזמינה הוא ועוד נקט יו לפרש דמשום דאיירי כמודה נקט מודה והוא הדיון כל קדשים קלים דדווקא קדשי קדשים ללא מהניא זריקה וזריכה כזמינה לענין זריקה דכין קודם זריקה כן דלאחר זריקה י' כהן מעילה לענין חוץ למקומו מחוץ למוטו אלא קדשים קלים דמהניא זריקה כזמינה לענין מעילה אמרין דזריקה פיגול דמציא ליה מעילה מהניא נמי לענין דלא חדר כלל חוץ למקומו דלא מהני מעילה לא ואע"ג דלאחר כר גיזל צפרק התכלת (לעל מו:) דזריקה פיגול אינה מציאה לפי מעילה האמרינה התם דמינכחא ודאי חוץ למוטו ומרלה לפיגולו וחון למקומו אינו מרלה וכן מוכח צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סג.) שיש מילוק לענין ירידה בני קדשי קדשים לקדשים קלים בני חוץ דלאחר עולא אימורי קדשים קלים שהענין לפני זריקה דמיס לא ירדו נעשו לחמו של מונח: אין הנסכים מתקדשים אלא בשחיטת הבה. פי' בנקטורס ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לשנות לנזח אמר קאמר דפרשיית נסוף הקומן זוטא (לעיל טו.) פ:

שיטה מקובצת

א) ר"א ור"י על חוץ למוטו וכו' והוא שירדו רבה אמר אם עלו ירדו רב יוסף אמר עלו לא ירדו ופירך רבא רב יוסף אמר עלו לא ירדו חדל דכל שהיה פסולו כקודש אם עלו לא ירדו ומינכחא דרבה ואין להלך כשחטה משום דפסולה שלא לשמה דלא לשמה גופיה אלא עלתה לא חדר ועוד קשה דככל דומתא לביני חוץ למקומו מחוץ למוטו נפסיק דנחסי (דף ד.) בני טמאות הפנימיות דאע"ג דלאחר ר' שמעון כל שאינו על מזבח החיצון כשנחסי חוץ מינין עליו משום פיגול מורה הוה דפסול מקל וחומר (י) יליף חוץ למוטו כקל וחומר משלל לשמן וחון למקומו משום דאיחשק לחוץ למוטו וצפי' כל הפסולין (א) אפי' דאפי' שחטה חוץ למוטו וירדו לפיגולו וחון למקומו ודאי לא מרלה אלא מחוץ למוטו יליף וכן צפרק אחיה מקומו (ונחסי ג.) וצפרק התעורבות (סג ד' ג.) ור"מ גרים כאלו מודה ולא גרים חטאת ודוקא הכא כמודה לא ילפינן חוץ למקומו מחוץ למוטו כיון דלענין קדושי לחם לא שייך למילף חוץ למוטו ולא גופיה דזמינה הוא ועוד נקט יו לפרש דמשום דאיירי כמודה נקט מודה והוא הדיון כל קדשים קלים דדווקא קדשי קדשים ללא מהניא זריקה וזריכה כזמינה לענין זריקה דכין קודם זריקה כן דלאחר זריקה י' כהן מעילה לענין חוץ למקומו מחוץ למוטו אלא קדשים קלים דמהניא זריקה כזמינה לענין מעילה אמרין דזריקה פיגול דמציא ליה מעילה מהניא נמי לענין דלא חדר כלל חוץ למקומו דלא מהני מעילה לא ואע"ג דלאחר כר גיזל צפרק התכלת (לעל מו:) דזריקה פיגול אינה מציאה לפי מעילה האמרינה התם דמינכחא ודאי חוץ למוטו ומרלה לפיגולו וחון למקומו אינו מרלה וכן מוכח צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סג.) שיש מילוק לענין ירידה בני קדשי קדשים לקדשים קלים בני חוץ דלאחר עולא אימורי קדשים קלים שהענין לפני זריקה דמיס לא ירדו נעשו לחמו של מונח: אין הנסכים מתקדשים אלא בשחיטת הבה. פי' בנקטורס ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לשנות לנזח אמר קאמר דפרשיית נסוף הקומן זוטא (לעיל טו.) פ:

א) אפי' דאפי' שחטה חוץ למוטו וירדו לפיגולו וחון למקומו ודאי לא מרלה אלא מחוץ למוטו יליף וכן צפרק אחיה מקומו (ונחסי ג.) וצפרק התעורבות (סג ד' ג.) ור"מ גרים כאלו מודה ולא גרים חטאת ודוקא הכא כמודה לא ילפינן חוץ למקומו מחוץ למוטו כיון דלענין קדושי לחם לא שייך למילף חוץ למוטו ולא גופיה דזמינה הוא ועוד נקט יו לפרש דמשום דאיירי כמודה נקט מודה והוא הדיון כל קדשים קלים דדווקא קדשי קדשים ללא מהניא זריקה וזריכה כזמינה לענין זריקה דכין קודם זריקה כן דלאחר זריקה י' כהן מעילה לענין חוץ למקומו מחוץ למוטו אלא קדשים קלים דמהניא זריקה כזמינה לענין מעילה אמרין דזריקה פיגול דמציא ליה מעילה מהניא נמי לענין דלא חדר כלל חוץ למקומו דלא מהני מעילה לא ואע"ג דלאחר כר גיזל צפרק התכלת (לעל מו:) דזריקה פיגול אינה מציאה לפי מעילה האמרינה התם דמינכחא ודאי חוץ למוטו ומרלה לפיגולו וחון למקומו אינו מרלה וכן מוכח צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סג.) שיש מילוק לענין ירידה בני קדשי קדשים לקדשים קלים בני חוץ דלאחר עולא אימורי קדשים קלים שהענין לפני זריקה דמיס לא ירדו נעשו לחמו של מונח: אין הנסכים מתקדשים אלא בשחיטת הבה. פי' בנקטורס ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לשנות לנזח אמר קאמר דפרשיית נסוף הקומן זוטא (לעיל טו.) פ:

רש"י בת"י

חוץ פסולו קדש דקודש שנגזע לעזרה נפסל ואמרי' נפסל וליגולו (וכי' דמיטו חוץ למקומו ובעל מום פסול הגוף: חוץ למקומו ובעל מום פסול האין בו כרת: ועוד. א' הגוף קדש לך היאך נדמו לבעל מום דפסול הוה הוא נדמו משלל לשמו ממזרה ששחטה שלא לשמה ח' דהיי פסול מחשבה ואין בו כרת ולא קדש דלאחר דמיטו משום שחטה שלא לשמה לא קדש הללם: ורבי מאיר. אליבא דרבי אליעזר דלאחר שחטה ונמצא בעלת מום קדש מאי שנא וכו' כשנלמא לרבי יהודה משו חדל דינא לנעל מום ונמצא ערופה אלא לרבי מאיר מאי שנא וכו': דקורין כשנתי. דהיי מום עניב ואינו ניכר ללא היו פסולו קודם (ב) דמיטו דסביר כרבי עקיבא דלאחר נבתי' ונחסי (פד.) אם עלו לא ירדו והואיל דלא ירדו קדש כל דהו קדש פסולו קודם שחטה הלך קדש הללם: (א) ופירך. רבי יהושע ורבי (ב) יהודה אומר אליבא דרבי אליעזר א' וקורין נמי לא קדש סביר כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו (א' ב') ופסולא דנפיק: למתקם

שיטה מקובצת

א) ר"א ור"י על חוץ למוטו וכו' והוא שירדו רבה אמר אם עלו ירדו רב יוסף אמר עלו לא ירדו ופירך רבא רב יוסף אמר עלו לא ירדו חדל דכל שהיה פסולו כקודש אם עלו לא ירדו ומינכחא דרבה ואין להלך כשחטה משום דפסולה שלא לשמה דלא לשמה גופיה אלא עלתה לא חדר ועוד קשה דככל דומתא לביני חוץ למקומו מחוץ למוטו נפסיק דנחסי (דף ד.) בני טמאות הפנימיות דאע"ג דלאחר ר' שמעון כל שאינו על מזבח החיצון כשנחסי חוץ מינין עליו משום פיגול מורה הוה דפסול מקל וחומר (י) יליף חוץ למוטו כקל וחומר משלל לשמן וחון למקומו משום דאיחשק לחוץ למוטו וצפי' כל הפסולין (א) אפי' דאפי' שחטה חוץ למוטו וירדו לפיגולו וחון למקומו ודאי לא מרלה אלא מחוץ למוטו יליף וכן צפרק אחיה מקומו (ונחסי ג.) וצפרק התעורבות (סג ד' ג.) ור"מ גרים כאלו מודה ולא גרים חטאת ודוקא הכא כמודה לא ילפינן חוץ למקומו מחוץ למוטו כיון דלענין קדושי לחם לא שייך למילף חוץ למוטו ולא גופיה דזמינה הוא ועוד נקט יו לפרש דמשום דאיירי כמודה נקט מודה והוא הדיון כל קדשים קלים דדווקא קדשי קדשים ללא מהניא זריקה וזריכה כזמינה לענין זריקה דכין קודם זריקה כן דלאחר זריקה י' כהן מעילה לענין חוץ למקומו מחוץ למוטו אלא קדשים קלים דמהניא זריקה כזמינה לענין מעילה אמרין דזריקה פיגול דמציא ליה מעילה מהניא נמי לענין דלא חדר כלל חוץ למקומו דלא מהני מעילה לא ואע"ג דלאחר כר גיזל צפרק התכלת (לעל מו:) דזריקה פיגול אינה מציאה לפי מעילה האמרינה התם דמינכחא ודאי חוץ למוטו ומרלה לפיגולו וחון למקומו אינו מרלה וכן מוכח צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סג.) שיש מילוק לענין ירידה בני קדשי קדשים לקדשים קלים בני חוץ דלאחר עולא אימורי קדשים קלים שהענין לפני זריקה דמיס לא ירדו נעשו לחמו של מונח: אין הנסכים מתקדשים אלא בשחיטת הבה. פי' בנקטורס ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לשנות לנזח אמר קאמר דפרשיית נסוף הקומן זוטא (לעיל טו.) פ:

א) ר"א ור"י על חוץ למוטו וכו' והוא שירדו רבה אמר אם עלו ירדו רב יוסף אמר עלו לא ירדו ופירך רבא רב יוסף אמר עלו לא ירדו חדל דכל שהיה פסולו כקודש אם עלו לא ירדו ומינכחא דרבה ואין להלך כשחטה משום דפסולה שלא לשמה דלא לשמה גופיה אלא עלתה לא חדר ועוד קשה דככל דומתא לביני חוץ למקומו מחוץ למוטו נפסיק דנחסי (דף ד.) בני טמאות הפנימיות דאע"ג דלאחר ר' שמעון כל שאינו על מזבח החיצון כשנחסי חוץ מינין עליו משום פיגול מורה הוה דפסול מקל וחומר (י) יליף חוץ למוטו כקל וחומר משלל לשמן וחון למקומו משום דאיחשק לחוץ למוטו וצפי' כל הפסולין (א) אפי' דאפי' שחטה חוץ למוטו וירדו לפיגולו וחון למקומו ודאי לא מרלה אלא מחוץ למוטו יליף וכן צפרק אחיה מקומו (ונחסי ג.) וצפרק התעורבות (סג ד' ג.) ור"מ גרים כאלו מודה ולא גרים חטאת ודוקא הכא כמודה לא ילפינן חוץ למקומו מחוץ למוטו כיון דלענין קדושי לחם לא שייך למילף חוץ למוטו ולא גופיה דזמינה הוא ועוד נקט יו לפרש דמשום דאיירי כמודה נקט מודה והוא הדיון כל קדשים קלים דדווקא קדשי קדשים ללא מהניא זריקה וזריכה כזמינה לענין זריקה דכין קודם זריקה כן דלאחר זריקה י' כהן מעילה לענין חוץ למקומו מחוץ למוטו אלא קדשים קלים דמהניא זריקה כזמינה לענין מעילה אמרין דזריקה פיגול דמציא ליה מעילה מהניא נמי לענין דלא חדר כלל חוץ למקומו דלא מהני מעילה לא ואע"ג דלאחר כר גיזל צפרק התכלת (לעל מו:) דזריקה פיגול אינה מציאה לפי מעילה האמרינה התם דמינכחא ודאי חוץ למוטו ומרלה לפיגולו וחון למקומו אינו מרלה וכן מוכח צפרק המזבח מקדש (ונחסי דף סג.) שיש מילוק לענין ירידה בני קדשי קדשים לקדשים קלים בני חוץ דלאחר עולא אימורי קדשים קלים שהענין לפני זריקה דמיס לא ירדו נעשו לחמו של מונח: אין הנסכים מתקדשים אלא בשחיטת הבה. פי' בנקטורס ליפסל בלינה ולא יתכן אלא לענין לשנות לנזח אמר קאמר דפרשיית נסוף הקומן זוטא (לעיל טו.) פ:

רש"י בת"י

חוץ פסולו קדש דקודש שנגזע לעזרה נפסל ואמרי' נפסל וליגולו (וכי' דמיטו חוץ למקומו ובעל מום פסול הגוף: חוץ למקומו ובעל מום פסול האין בו כרת: ועוד. א' הגוף קדש לך היאך נדמו לבעל מום דפסול הוה הוא נדמו משלל לשמו ממזרה ששחטה שלא לשמה ח' דהיי פסול מחשבה ואין בו כרת ולא קדש דלאחר דמיטו משום שחטה שלא לשמה לא קדש הללם: ורבי מאיר. אליבא דרבי אליעזר דלאחר שחטה ונמצא בעלת מום קדש מאי שנא וכו' כשנלמא לרבי יהודה משו חדל דינא לנעל מום ונמצא ערופה אלא לרבי מאיר מאי שנא וכו': דקורין כשנתי. דהיי מום עניב ואינו ניכר ללא היו פסולו קודם (ב) דמיטו דסביר כרבי עקיבא דלאחר נבתי' ונחסי (פד.) אם עלו לא ירדו והואיל דלא ירדו קדש כל דהו קדש פסולו קודם שחטה הלך קדש הללם: (א) ופירך. רבי יהושע ורבי (ב) יהודה אומר אליבא דרבי אליעזר א' וקורין נמי לא קדש סביר כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו (א' ב') ופסולא דנפיק: למתקם